

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CCXXXVII. Differentia 22. Patronus ecclesiæ indignum præsentans
secundùm leges eâ vice privatur jure suo,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

tionem detogatum est, ut patet ex *Recessu Imperii. cit. §. Wir befehlet.*

II. Hanc ordinationem in prædictis Comitibus Lutheri doctrina imbuti status Catholicis principibus obrulerunt, & extorserunt, cum majorum malorum obiecto metu annuere consultius, quam respicere judicarent. Solus invidio animo Otto Cardinalis Truchsesius Augustanus episcopus reclamavit, immortalem inde

laudem apud bonos, & Orthodoxos promeritus. V. *Composition. pacis inter Princip. Imper. Rom. c. §. 9. 25. & c. xi. q. 78.* Quam verò constitutio illa moribus Ecclesiæ, & legibus dissentanea sit, ex dictis initio differentia 2. liquet; nec ignorare, nisi totius Canonici Juris imperitus potest: adeoque supervacaneum censeo in conquirendis decretis & probationibus operam ponere.

CCXXXVII.

DIFFERENTIA 22.

Patronus ecclesiæ indignum præsentans secundum leges eâ vice privatur jure suo, Auth. de sanctiss. episc. Collat. 9. §. Si quis orat, secundum Canones verò non privatur, c. Cum vos. de off. ordin. c. Pastoralis, de jure patron. Bartol. 119.

I. PATRONI quasi patres olim apud Romanos respectu clientum, manumissorum, vel implorantium defensionem dicebantur. Jure ecclesiastico eum vocamus patronum, qui Ecclesiæ insignite aliquod beneficium contulit, pura, ædificando templum, restaurando, aut proventibus augendo: indeque jus beneficarios nominandi, clericos & ministros illius Ecclesiæ deligendi, ac præsentandi consecutus est. Aliis præterea juribus summorum Pontificum liberalitate gaudet, c. *Nobis fuit, de iur. patr.* Iam tempus præsentandi, cum beneficium vacat, laico quatuor, clerico sex

mensium præscribitur, quod negligi absque jactura non potest.

II. Hinc juxta Sanctionem *Authentica citata, de sanct. episc.* cum indignus à patrono præsentatur, licentiam habet episcopus alium, qui idoneus sit, ordinandi, nec secunda patrono præsentatio permittitur. Consonat *Novella 57. c. 2. ubi Glossa Gottsfredi.* Qui Ecclesiam ædificant, aut de suo clericis præbent annonam, jus habent instituendi, & substituendi clericos, quos voluerint (id vulgò appellatur jus patronatus) dummodo prius eos obrulerint, & comenda-

mandaverint episcopo, cui dignos
admittere, indignos respuere licet,
Novell. 123. c. 18.

III. In hoc autem sacri Canones
contradicunt, quod quamvis indi-
gnum patronus laicus offerat, non
privetur jure suo alium presentan-
di. Si autem persona ecclesiastica,
aut Collegium indignum aliquem
presentaverit, presentandi jus a-
mittit, c. Cum in cunctis, de ele-
ction. Et hæc potest esse ratio, cur

laico patrono tantum quatuor
menses concedantur, intra quos
eligat, & presentet instituendum,
Collegio autem, & clerico sex
menses, c. Nulla, de concess. prob.
Atque ita aliqualis compensatio
fieri videtur. Aliqui tamen dicunt
semper ad superiorem devolvi jus,
quando vel à laico vel à clerico
indignus presentatur. Ita Gloss.
V. Canis. l. 2. tit. 29. Layman. l. 4.
Tract. 2. c. 13. n. 7.

CCXXXVIII.

DIFFERENTIA 23.

Episcopum à propria sede ejiciens, vel comprehendens, aut percutiens illum,
secundum Canones bonorum omnium confiscatione punitur, & præterea ex-
communicatur, c. Si quis deinceps 17. q. 4. Secundum leges autem
damnatorum bona heredibus reservantur. Auth. Bona damna-
tor. C. de bon. damn. Ioann. Bapt. à S. Blasio 149.

I. Interrogatus Alexander II. Papa,
qua poenâ afficiendi sunt laici ma-
jores, aut minores, qui episcopum ap-
prehenderint, percusserint, vel sede suâ
per vim ejecerint? Respondit, valia
facientes, & eorum cooperatores debe-
re anathematizari, & bona ipsorum
Ecclesiæ, cui injuriam intulerunt, tra-
denda esse, nisi forte episcopus canonicè
depositus fuerit. Quod Gloss. interpre-
tatur, si incorrigibilis fuerit, c. Cum non
ab homine, de iudic. Et quia hoc speciale
est, odiosum tantum criminis de confiscatione
bonorum, mirum videri non debet, si
à iure communi, & civili deviat. Nam
damnatorum bona iuxta Authent. cita-

tam non fiunt lucro iudicibus, aut eo-
rum officiis, neque secundum veteres
leges fisco addicebantur, sed ascenden-
tibus, & descendantibus, & ex latere
usque ad tertium gradum, si supersint.
Vxores verò illorum dotè, & ante nuptias
donatione accipiebant. V. Decian. l. 7. c. 40.

II. An autem de omnibus damnato-
rum bonis prædicta Authent. & de omni
casu intelligenda sit, ambigitur. Ante
omnia læsæ majestatis crimen excipi-
endum est: deinde hæresis, parricidium
veneficium, de vi publica, fisciurum,
& his similibus, cum hoc tamen discrimi-
mine, quod absque iudicis sententia
læsa